

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal redegøre for Socialdemokratiets stilling til det i betænkningen stillede ændringsforslag, og jeg kan med det samme løfte sløret for, at vi vil kunne stemme for dette.

Derudover skal jeg også på et tidspunkt, i hvert fald senest ved tredjebehandlingen, redegøre for Socialdemokratiets stilling ved den endelige vedtagelse af forslaget.

Jeg kan godt røbe, at den endelige stilling er stærkt afhængig af, hvad der sker i forhold til et element, der ikke indgår i lovforslagets tekst, men som indgår i bemærkningerne til lovforslaget på side 14, hvor der står, at man ved lovforslagets gennemførelse imødeser et begrænset merforbrug i Hypotekbanken, men at man i så mange andre myndigheder, som afleverer, kan man sige, et arbejde, omvendt vil spare mere end 50 personer, således at den totale besparelse ifølge lovforslagets bemærkninger vil være 50 årsværk.

Det forekommer mig fuldstændig urimeligt, at vi har diskuteret og brugt lang tid i Folketinget og i Skatteudvalget på at finde frem til muligheder for at øge inddrivelsen af de kolossale milliardbeløb, det offentlige har udestående hos borgerne, og at disse mange kræfter bl.a. skal udmunde i, at man på mandskabssiden for hele den statslige inddrivelse vil spare 50 personer uden nogen som helst form for dokumentation.

Vi har i Skatteudvalget stillet et par spørgsmål. Finansministeren er imidlertid ikke mere bekendt med Folketingets forretningsgang, end at han tror, at det er udvalgsformanden, der har stillet dem. Men vi har dog fået svar på dem også i udvalget. Vi har bl.a. spurgt, på hvilke institutioner de 50 årsværk skal spares. Og så kommer der det uhyre saglige svar fra finansministerens hånd, at man har gennemgået det antal

institutioner og styrelser, der bliver berørt af lovforslaget, og det er ca. 50. Så siger man i sin overordentlige visdom – og jeg må hellere for referatets skyld sige, at det er i gåseøjne – at man kan spare et enkelt hvert sted. Man slutter med at skrive, og jeg citerer fra besvarelsen af spørgsmål 1 på bilag 6:

»Besparelsen tænkes i overensstemmelse hermed udmøntet ved en generel reduktion af lønsumsrammer.«

Det er ikke seriøst!

Det andet spørgsmål, vi har stillet, lyder, om ministeren kan oplyse, om de 50 årsværk kun er beskæftiget med restanceinddrivelse. Og så har man den godhed i en enkelt sætning at henvise til besvarelsen af spørgsmål 1, der intet indeholder, således som jeg har refereret det.

Vi har fra Socialdemokratiets side sammen med SF i forbindelse med betænkningsafgivelsen formuleret et betænkingsbidrag, som går ud på, at man overfører en eventuel personalebesparelse til andre områder inden for den statslige inddrivelse, således at vi mandskabsmæssigt samlet opretholder den indsats, som har været gældende hidtil, og den er bestemt ikke for stor. Man har i forvejen lagt en række opgaver over til staten, uden at der er kommet mere personale. Det vil sige, at inddrivelsesforholdene på statens område er blevet ringere igennem de sidste par år, og nu skal de blive endnu ringere.

Det er et usagligt lovforslag, men der er desværre en eller anden aftaleforvirring her i Folketinget. Man aftaler at effektivisere restanceinddrivelsen, og man griber et eller andet tal ud af luften, nemlig 200 mio. kr., og når man så kommer dertil, at man ikke kan inddrive mere i restance, fordi man egentlig ikke vil iværksætte så mange tiltag, som man ellers har stillet offentligheden i udsigt, så må man finde besparelserne på en eller anden anden måde, og så finder man dem, vupti, ved at beskære restanceinddrivelsesindsatsen med 50 årsværk. Det synes jeg er rystende at opleve, efter at et flertal i Folketinget har stået og sagt fra Folketingets talerstol – og vi har hørt skatteministeren gentage det – at man lægger overordentlig stor vægt på at kunne få inddrevet de restancer, der er tale om.

Lovforslagets skæbne må set med vores øjne stærkt afhænge af, om det beskedne indhold, forslaget i øvrigt er udtryk for, skal stemmes